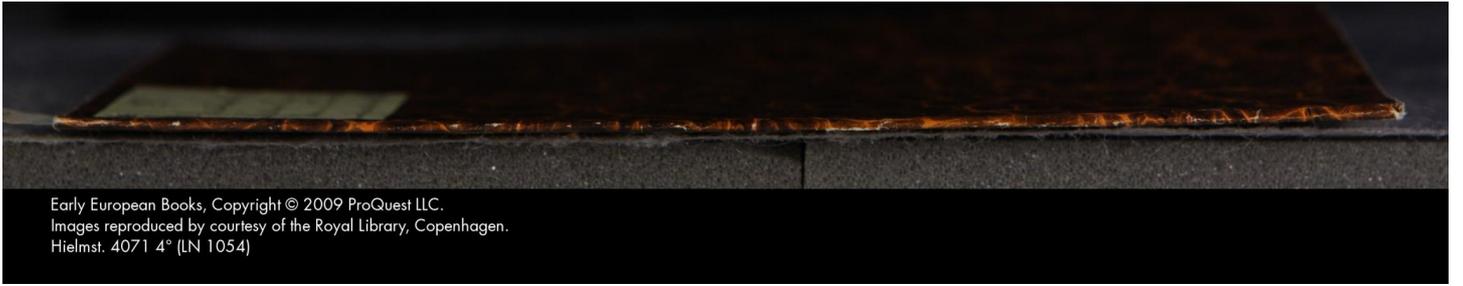

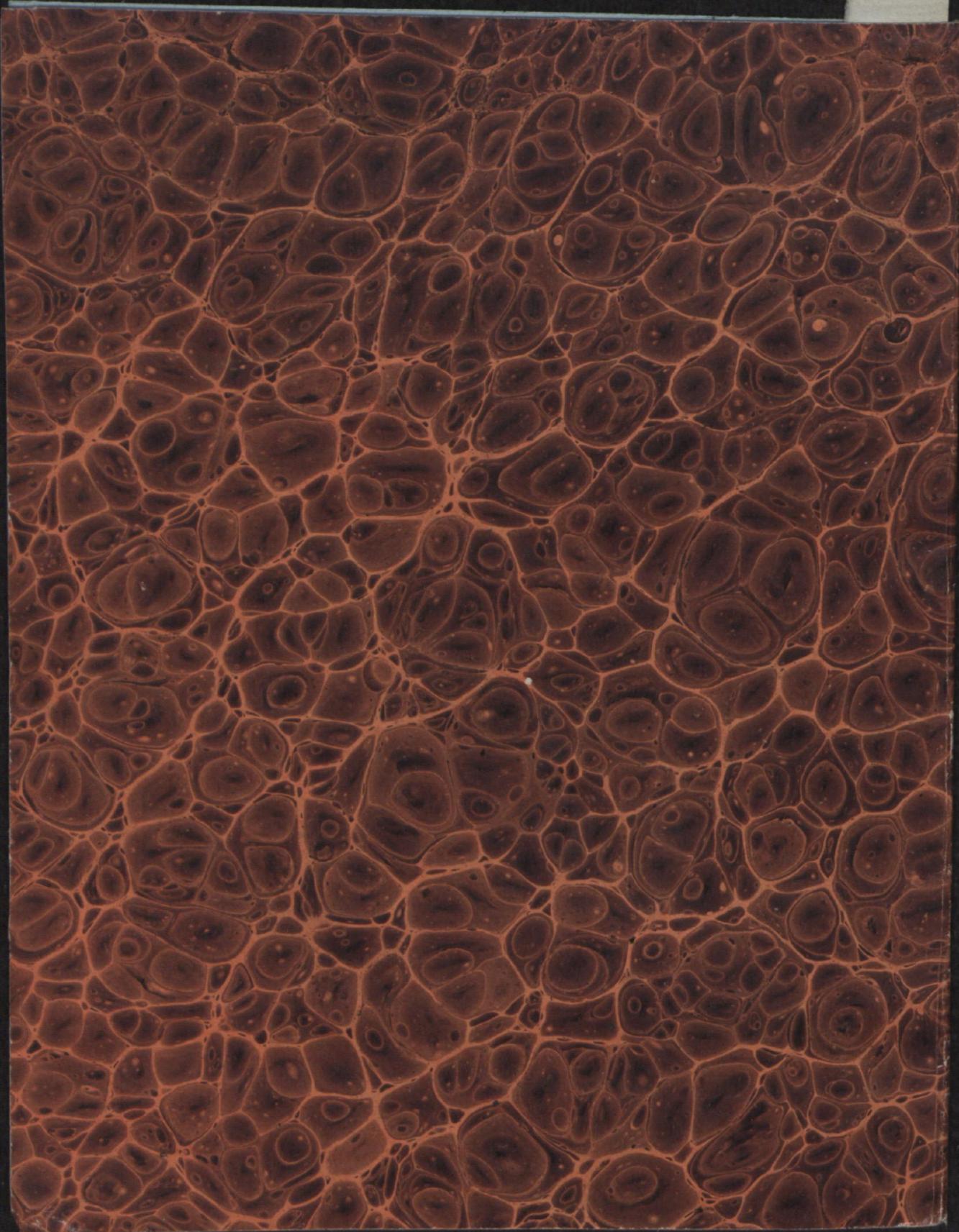

4071.

Nicolaus Laurentii Rip,
Cantica Mariae Virginis,
Zachariae et Simeonis
Carmine Graeco Heroico redidit.

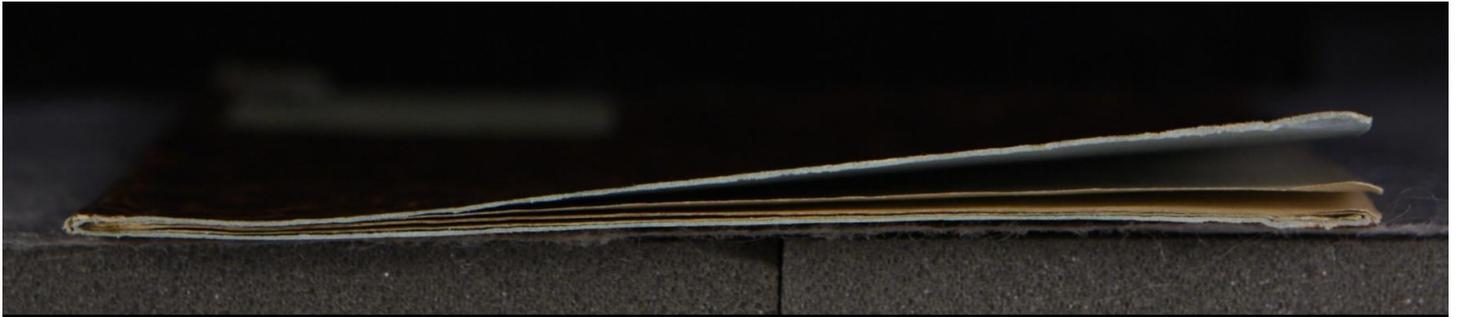

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 4071 4° (LN 1054)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 4071 4° (LN 1054)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 4071 4° (LN 1054)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 4071 4° (LN 1054)

L. N. 1054

M

ΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ,
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ, ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΙΜΕΩ-
ΝΟΣ, *τίχοις ἡρωικοῖς ἑλληνικῶς περιλημμένα.*

CANTICA MARIAE VIR-
GINIS, ZACHARIAE ET SIMEO-
NIS, CARMINE GRAECO
Heroico reddita.

AD GENEROSVM ET MA-
GNIFICVM VIRVM, SPLEN-
DORÉ GÉNERIS, ERVDITIONE, SAPIENTIA
& Virtutibus excellentem D. EILERV M GRVBBE, Do-
minum de LYSTR VP, Inclyti Regni DANIAE Can-
cellarium prudentissimum & Venerandi Capituli Lundensis
Præpositum dignissimum, D. Magistrum HENRICVM
BVSCHODVCENSEM, Decanum. D. Magistrum
BALTHASARVM IACOBVM, Archidiaconum;
& D. Magistrum VESELVM PALIMONIVM Can-
torem, eiusdem Capituli praelatos reuerendissimos, Dominos &
*fautores suos summa obseruantia &
fide colendissimos.*

Autore

M. NICOLAO LAVRENTIO RIPENSI.

VVITEBERGAE
EXCVDEBAT IOHANNES CRATO,
ANNO M. D. LXXV.

ἌΣΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ
ΛΗΚΑ α.

Ψυχὴ ἐμῆο θεοῦ κλείψ' παγκοίρανον ὄντα
 ὀφειμοεργόν, ἔχει ὡς οὐλύμπια δώματ' ὕψισθεν.
 καὶ μὲν πνεῦμα ἐμὸν θεῷ ἐν σωτῆρι ἀγαθῷ
 γήθησεν γλυκερῶς, ἔ' ἐνὶ σήθεσιν ἰαύθη·
 δάλλω κἄν' εἰμὸν γὰρ ἐπέβλεψέν με πενιχρῶ,
 καὶ ποτὶ παιδίσκῳ αὐτὸς παύθημεν ταπείνω.
 ἠνιδί' ὄππῃ θόνοι μέρορες, νῦν σίτην ἔδοντες,
 εὐσώμυροι τε βροτῶν, παιδῶν ἔ' παῖδες ὀπίσω,
 ἐκ τέτρα σὺν ἀπανταῖς ἐμὲ κλέοντες, ἔρῃσι
 πάντα χρόνον λίλι' ἀδαίμονα ἔ' πολύολβον.
 ὅππῃ ὄππῃ σεν μεγαλεῖα ἐκείν' ἔμοιγε,

ὅστις πανδύατ' ὀπέλειται, καὶ ὄβριμοεργός,
ἔνομα ἦδ' αὐτὸ ἅγιον ζάθειον τι ὑπάρχει.
ἦ δὲ ἐλεημοσύνη κείνοιο μὲν σιωπάσιον
ὄσπεθέεσσι βροτοῖς, καρτερῆς πραπίθεσσι μιν ἀνέν
ἀζομύοις, πᾶδων εἰς πᾶδας ἴπ' ἡματα πάντα.
ἔξετέλεσε κράτ' ὅτι μέγιστον ἐνὶ σίβασσιν
χερσὶν εἴης, δυνάμεις μεγάλη ὅλη ἐστὶν ἐκείνη
ἀνδρῶν ὑπερθύμης κ' ἀγερώχης ἀλλυδὸς ἄλλη,
τῆ καρδίῃ ἔφρεσιν ἐνὶ σφετέρῃσι σκέδαζε.
αὐθρόπης δὲ καρδίῃς δότο κλεισμῶν τι θρόνων τε,
οἱ μὲν ἔσαν μεγάλη ἀλκή δυνάμει τι μέγιστοι·
ἦδ' ὑψὸς αὐτῆς θυμὸν καρδίῃ τε ταπήνοῦς.
ῥεῖα γὰρ αὐτὸς ἅπαντα βροτῶν βελάντα χαλέπει,
καὶ μινύθη γαῦρον, καρτερῶς τε ἀδελόν ἀέξει.
πηνῶντας ἔδωτο μοτάτας, πενηχρῆς πύλωνάς τε,
οἷσιν ὁ δόξα λέγει τὴν γαστέρα τειρεε λιμὸς,
ἔμπλησεν λιπαρῶς ἀγαθῶν νημερτῆς ἅπαντων.
ἦ δὲ, αὐτὸς θνητῶν πλεῖστον πάμπαν ἔχοντας
κείμνον ἐν μεγάροισι, κενὸς γομνῆς τι ἄφησε.
δόξα π' ἰσραήλ ἐν ὄντι περικλυτὸν ἦδον,
καὶ πᾶδα ζάθειον· ἐλεήμων αὐτὸς ὑπάρχων
μείνηται γὰρ εἴης ἐλεημοσύνης ἐργείσης.
Φάσκε καρδίῃς μάλα νημερτῆς πάρ' ἡμετέροισιν
πῆς πάτρεσσι θεοπίδοις, πεθόνοισι κ' ἄλλοις·
ἦ δὲ ὑποχόμῃ μὲν ἄλλοις ὄρκον ὁμοσε γραμῶ
τῷ Ἀβραάμω, ἅπαντι ὁμῶς ἔσπερματι αὐτῷ.
δόξα πέλη θεῷ αὖν ἐλεητόν· εἵνεκα ταύτης,
εἰς τὸν αἰῶνα, χρόν' εἰσέκεν ἔσση ὀπίσω.

ἄσμε

καὶ λύσιν ἀντιδίκων ἐκ χειρῶν πάντοτε ἐχθρῶν.
Ζυμὸν ἔχων πρῶτον κ' ἐλεήματα αὐτὸς ἐπέζηεν
καὶ ποιῆσ' ἔλεος, πατέρων μὲν πρῶτον ἐόντων
ἡμετέρων τε, Ἐιφθίμων προγόνων δὸτ' ἀρχῆς.
μνήσαιτο δ' ἄμμεως ἀγῆς Ἐ εἰς Διαθήκης,
ἠδὲ ὑποχρεώσεως: πωτὴν γὰρ πρῶτον ὑπέστη,
ἐξ αὐτῆς σφετέρῃσι πρῶτον ὄρκιο ἐμνησε,
ὄν πάρος ἄμμεσσι τῶν πατρῶν ἡμετέρων Ἀβραάμω,
ἄμμεν ὑποχρόμεν ἡμερτέρας εαυτὸν ὀπίσσειν.
ὄφρα δ' ἀπαιδύητε φόβον κρατερῶς τιθαρῶν ἀπὸ χειρῶν
ἐυδαίνετες δὲ ἡμῶν ἐχθρῶν Φθονερῶν τε κερκῶν τε.
ἀπὸ λατρεῖσιν αἰεὶ κατὰ τὸ θεῖον ἐστὶ.
ἐν τε δικαιοσύνη ἄμμεσσι Ἐ ὅση ἐργάσθη:
ἄσπεθέως διάγοντες αἰεὶ, ἐμπροσθεν ἐκείνων,
ἦμα τε πάντα, ἐσόμεν βίῃ ἐμπροσθεν ἔσμεν ὀπίσσω.
Τωὴν καὶ Φίλε ἦε, θεῶν μεγάλιοι παρθένων
κληθήσῃ σιωπῆς, πεπνυμένῃ ἠδὲ ἀγαθῆς.
καὶ σύ γε γὰρ προπορεύσῃ Ἰπταμνίως πρὸ πρῶτον
κυρῆς ὑψίστιο θεῶν τε, κ' ἀγῆν ἐοίτησθαι,
θεῖον δ' ἄρ' ἔστι καὶ ἐπιμάζειν ὄδον αὐτῶν;
ἰδμοσύνῃσι θεῶν λαὸν κείνοιο διδάσκειν
σωτήρῃσιν, πασῶν ἀφῆσθ' ἐνὶ ἀμπελακιάων.
σπλάγχθ' ἐλεημοσύνης διὰ θεῶν ἡμετέρων,
οἵσιν ἐν ἀντολίῃσι ἀπὸ ὑψόθεν ἄμμεσσι ὅπως,
τηλόθεν ἠδὲ φόβος μέροπας δὲ ἄπεισκέψατο θνητῶν;
Φωτίζειν πάντας θνητῶν, ταλαιῶν μέροπας τε,
οἵσιν ἐστὶ ἠδὲ εἰς ζῶσαν ἠερόθεντι,
ἠδὲ σκίῃ θανάτιο καὶ ἐν νεφέεσσι ἐόντες,
τούς τε Ἐ ἠερόεν σκῆθ' ἀγῆς ἀμφικαλύπτει:
ὄφρα ἦ ἡμετέρων πόδας εἰς ὄδον ἠδὲ κέλῃσιν
εἰρῆνης δ' ἄρ' ἔστι, ἐτήτομον ἡμερτέρας.
λυσιμερίμην, ἀλεξικάκην Ἐ κερκῆσθ' ὄφροιο.

ἄσμε

ἌΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΕΩΝΟΣ,
Λεκά β.

4

Κύριε παντοκράτωρ Θεός, Δεῦρε ὁς ἐμβασιλεύεις
ἐλύμπω Ἐτῆ χθονὶ διῆ Βασιανείρη:
νῦν ἐμὲ ὄντα πόνος ἱεράποιται ὀτρυνόν δαπελθεῖν
ἠσυχίως δαπέδῳ, ζάρον κ' ἱήματα τοῖο,
τ' μὲ εἰρήνης ἐργείσης, λυσιμερίμνε.
ὡς κατένδυσας ἐμοὶ Ἐνῦν κρήλιον ἐέλδωρ:
ὄφρα ἐμὲ συγερὸν θανάτου σκοτῶ ἀρφικαλύπτῃ,
ἠδὲ διώματι ὁμῶς καὶ ἠδέα πότμον ἴπιασῖν:
ὄφθαλμοὶ δὲ ἐμοὶ μάλα δ' ὀφροσύνως γὰρ ἔβλεψαν,
λυτρωτῆρι πεπὸν, σωτήριον ἠδὲ ἀμεμπτον:
ὄτληνὰ ἠτοίμασες ἐμῶν φωτισμὸν ἀγαυόν,

ἠδὲ

ἠδὲ φάσκει λαμπρὸν, φέγγει τε καὶ ἀγλαὸν ἱρὸν·
 ὅτι καὶ ἤδη, ἔτι δὲ ζῆς Ὀπίσθε μὲν πρὸ προσώπων,
 ἀλλοδαπῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν παρὰ ῥοιθὴν ἀπάντων·
 ἠδὲ κλέσκει μέγα καὶ δόξαν λαοῦ τετιῶ,
 Ἐβραίων ζαφίης καὶ Ἰσραήλ ἄγαυῆ.

ταῖς θεῶν δόξα μόνον.

4071.

